

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sermones de Sa[n]ctis Hyemales, Estiuales, De
festiuitatibus Jesu christi, Beate virginis et alior[um]
Sanctor[um] ... Venera[n]di patris, fratris Nicolai deniise
Ordinis Minor[um] de obseruantia ...**

Denisse, Nicolas

[Augsburg], 1510

VD16 N 1513

S[e]c[und]o q[uia] quesuit p[re]paratiua.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30625

tum est innocentie existimatio. Pctō: em se existimas innocentem non flectis ad pniā. Sicut infirmus se non credens infirmum non quiri medicinā. Parz in freneticis et fatus: hoc impedimentū non erat in magdalena. Iō dicit peccatrix: nec em se reputabat innocentem que ad fontē misericordie lauanda perierat. Et si queras quā fuit occasio ut fieret magdalena talis et tanta peccatrix. Dicitur: q̄ potuerūt eē tres. Prima es formositas corporalis dispositio. Erat enim naturaliter pulchra; illāc pulcritudine amabilis pliabat ei ornatus ac meretricio. Tali autē pulchritudo cū in honestate habebit aspectus vultus et gestus in magnis discrīmē ponit mulieres: q̄ryt di. Aureolus theophrastus. Alter pulchra cito adamata et difficilis est custodire quā multi amant. Et prouer. xl. Fallax grā et vana est pulchritudo. Propterea Hero. acriter reprehendit ornatum in honestū mulierū. Magdalena autē velut ait. Ornata iste non dicit velamē sed antichristi: aut loquendū nobis ut vestiti sumus: aut vestiendū ut loquimur: lingua per sonar castigat et rotū corporeū p̄fert impudicitia. Et id est ad sacras virgines de genit. virginali. Propheticus ille finit non p̄ferat de vobis filie eorum cōpositae circuonatae similitudo templū: et dealbate ab extra ut monumēta quā auro reluent: intus ho plena sunt ossibus mortuorum. Hę nō filie regis chii: sed regis tyri: nō sufficit eis libido innata nature: et occasionē quunt explent de libidinis. Affectant peccatum dubium ut oculari viro. auris cōteplantes et gēmas tandem sagittas in facie: et furtivis oculis suorum nutibus faciliter incidunt ad libidinōsum incediū. Hec ille. Sed occasio est vberitas tēlū corporis possessionis ob quā satissimacē corporis in deliciis suis epulanda splendida deordinēdo: ac refugiendo q̄scūq; labores: quod q̄nti periculi sit neclū in mulieribus sed etiam in viris declarat dñs per Ezech. xvij. vi. Hec fuit iniqtas sodomei torois tue saturitas panis et abundantia et occū. Tertia est libertas personalis conditio. Ideo dicebat sapientia. Eccl. viij. Fille tibi sunt serua corpus illari. Magdalena autē erat in libertate sua sine parentibus: sine viro. Ideo tempus suū voluptatibus exposuit caput ornando: pos-

liendo crines: vngendo facie: cōponendo vestes: et agrando vangas cantilenas: loquendo lasciuia: et in domo sua (in qua sola monachus seorsum a lazaro et marthā a q̄m p̄ trimonii inter eos diuissimum erat) cōversa banchi iuuenes cū ea: et cum eis carnalē voluptati operā dabat. Et licet non esset forte publica meretricis: p̄stituens se pro precepto: hoc em nō videbatur credibile de muliere generosa plena diuinitatis frontem tamē sibi fecit meretricis tamē lasciuas dissoluta erat in domo propria ut videretur quasi una ex meretricibus que solent in lupanaria immorari adeo ut publice ab omnibus diceretur peccatrix. O magdalena: q̄d vilius est in tali statu conditio tua. Q̄d quantum demigrata est fama tua ut dicaris peccatrix: sc̄z notoria: publica: et infamis. Virgilius. iij. eneydos. Fama maluz quo nō aliud velocius yllum mobilitate vigeret: viresq; adquirit eundo. O quāta ignomina propter tuam lubricam vitā circūdedit parentelam tuā. Sed his omnibus grauius est q̄ facta es dei inimica: et eius angelis ac sanctis omnib; odiosa. O miserit et ceca. O miserrima cur tanto studio peccatas perdere celum: offendere deū: et in alterū currere damnationis eterne. Et quid aliud esse peccatrix nisi esse in periculo grandi damnationis eterne.

Sed o appareat penitētia

magdalenes esse pfectissima q̄r quesivit et habuit pparatu et pincipue tria. Pilum ē pudorosa iniqtas recognitio. Recognovit enim mala que commisit: bona q̄ omissit: damna q̄ incurrit. Recognovit p̄tō suorum magnitudinē turpitudinē et multitudinem. Recognovit dei contra peccatores severitatē: erga penitentes pietatē et erga iustos liberalitatem. Sed quō ista cognovit: cum per peccatum anima efficiat ceca. Sapientia. iiij. Execauit illos malitia illorum. Et Iohannes. i. Ambulabunt ut ceci quia dñs peccauerunt. Et dicere possumus q̄ omni supradictorū cognitionē accepit p̄ lumen irradiantia gratiē qui etiam peccatoribus et malis q̄ntū est de se offere claritatem et splendorem gratiae sue: quidam autē dicunt et credibile est eam audire esse chēm p̄dicātem: peccata detestantē q̄ animā ad imā-

Dō s

Ber. De sc̄tā Maria

gīnē dei factam deformant et ledunt. **Q** q̄ acuta q̄ penetrabilia q̄ ve ardentissima erant ieū christi verbaloquebat siquidē ex intimes cordis cū admirando seruore: balieb̄ m̄es eius utrāq; eriperet de laqueis diaboli. ybis iḡ ch̄i illumiata ē ad cognitionē turpitudinis p̄cū sui alioꝝ q̄ supradictoꝝ cognouit etiā benuolentia et misericordiam redēctōris atq; ei⁹ presen̄tiam. **J**ō dī in euangelio: vt cognouit q̄ ielus accubuit in domo pharisei. Grego. Ecce q̄ turpitudinis sue maculas aspergit launda ad fontē misericordie cucurrit: cōiuūates nō erubuit. Nā quia semetipsam grauiter erubescet in tuis: nihil esse credidit q̄d v̄grecūdareſ foris. Quid igitur miramur fratres: mariū yementē an dñm suscipientem: suscipiente dicā an trahēte: sed melius et trahenteſ suscipiente: q̄d mirū ipse ē ꝑ misericordiam traxit intus: qui per maiestudinē ſuceptis foris. Hec ille Aug⁹. in ser. Irruens q̄li importuna cōiunctio: oportuna beneficio. nouerat em̄ q̄nto morbo laboraret: et illū ad sanacū idoneū esse ad quē venerat ſeiebat. Hec Aug⁹. **S**cđm p̄paratiū est p̄tua volūtaſ ſfirmatio: ex eplū de filio pdigo. **L**uc. xv. q̄ ex ſirmo ꝑpolito dicebat. Surgā et ho ad p̄m meū. r̄c. **O**n̄dit aut̄ magdalena ꝑpoli ſfirmitatē in eo q̄ atrulit alabaf̄ vnguenti. i. vas factū de alabastro h̄z. **L**u rillū: qđ plenū erat vnguento p̄cioso. In q̄ mystice delignat̄ volūtas plena ꝑpolito ſirmo ſe emēdāci: et bñ faciendi. **T**ertiū p̄paratiū est timorosa mentis humiliatio. Hūilitas em̄ diſponit ad ḡram. **J**ac. iii. **H**ūillo⁹ dat gratiā. Hec aut̄ humiliatio pudorosa in magdalena appariuit in eo q̄ ſicut dicit euāgelium. Erat stans retro ſeius pedes dñi. Aug⁹. Accessit nō ad ea⁹ pur dñi h̄z ad pedes: et q̄ dī male ambuſ lauerat: vestigia recte q̄rebat. Hec ille.

Tertiō appetit penitētia magdalene p̄fec̄tissima: q̄t peurauit p̄fēctina: q̄ ſūt p̄cipue tria. **P**rimū est dolor p̄ſciētē pungitū ex recordatiōe peccator. **J**ō dī **J**a. iii. Emūdate manus peccōres et purificate corda duplices anio. Diferi eſtote. i. miseros vos effe cognosate: et lugete: risus vester in lugū reuer-

taſ: et gaudiū in merorē. **H**ec ibi. **H**m̄ dolor et luctū oñdit: qđ dicit in euāgelio lachrymis cepit rigare pedes ei⁹. Aug⁹. **P**rius fudit lachrymas cordis et lauit dñi pedes obſeq̄o p̄fessōis. **E**t Gre. **L**ogitati mibi de marie p̄nia flere magis libet q̄d aliqd dicere. **L**ui⁹ em̄ vel ſarei p̄ctus: ille hui⁹ peccatricis lachryme ad exemplū penitēti nō emolliat. **C**onſiderat uit nāq; qđ fecit et noluit moderari qđ faceret: ſuḡt uiuātes ingressa eſt: nō iuſavat: inter epulas lachrymas obtulit. **D**is ſcere q̄ dolore ardet et flere etiā inter epulas nō erubescit. **H**ec Gre. **E**rat p̄fēcto in ei⁹ anio p̄ p̄cī ſuadās dolor quē gl̄a chrȳme euidenter oñdebat. **T**ot em̄ la chrȳme ab ei⁹ oculis defluat̄ ut ſufficiant̄ ad lauandū pedes ielu: pieſ posſimus ꝑpl̄ari q̄ licet nihil dicere ore: icor de ſuo tñ loq̄baf̄ ad dñm dī. **O** bone iel su. **O** pastor aiaꝝ. **O** ſpes vna salutis mee miserere mei. Ego ſum illa infelix et ingrata q̄tā grauiter te offendit. Ego ſu illa q̄ laſcius geſtu: vñ o aspectu: nimioꝝ ornatu multoꝝ anias illaſq; Hui me misera qđ feci. **O** ielu clementissime ſana aiam meā: ſuſcipe penitētē ꝑſolare lachrymantē: ad te veniat: ad te fugi: ad te totuſ ſcribi: clamō: miserere mei peccatricis q̄ de cetero parata ſum obtemperare volūtati tue. **L**alita vel ſilia in 2 tritissimo cor de mago. **P**ſabāk. Aug⁹. **L**acita loq̄baf̄: nō ſinon p̄mebat h̄z deuotionē oſtendebat. Hec ille. **S**cđm p̄fēctū p̄nie eſt a mori iuſticie ſatisfactiōe p̄ culpis comiſſis quē in maria ſignat illuc qđ in euāgelio dī. q̄ pedes dñi capillis capit̄ ſui tergebat: p̄ q̄ peccauerat: p̄ eadē (fm Gre) ſatis facere voluit: et q̄t in ſe hūit oblectamenta tot in ſe inuenit holocausta. Peccauerat ſi qđē p̄ ſūptiōne et audaciā: ſatisfactiōe cū ſe cūdā et erubescētā: q̄ ſtetiſt retro r̄c. Peccauerat p̄ va nū gaudiū ſatisfactiōe p̄ lucū. Peccauerat p̄ vanū oclōꝝ aspectu: ſatisfactiōe cū lachrymas rū in undātā. Peccauerat p̄ inordinatum capilloꝝ decoꝝ: ſatisfactiōe p̄ illoꝝ ſc̄ptiōꝝ pedes ielu cū illis abſt ergēdo. **O** felix coſmutorum quā fecit depreca excelli: q̄ paulo ante a dō erat aliena nūc ſtudioſiſſime illi